

Kazimierz Reguła

Podłęże, st. 3, gm. Niepołomice, woj.
krakowskie, AZP 103-57/6

Informator Archeologiczny : badania 30, 108-109

1996

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

Otorowo, st. 41, gm. Szamotuły, woj. poznańskie	patrz: neolit
Parzniew, st. VI, gm. Brwinów, woj. warszawskie	patrz: wczesna epoka żelaza
PAWELKI, st. 7, gm. Kochanowice, woj. częstochowskie, AZP 88-49/9	<ul style="list-style-type: none"> • cmentarzysko kultury łużyckiej (V okres epoki brązu) <p>Ratownicze badania wykopaliskowe, przeprowadzone w dniach od 5 do 17 sierpnia przez mgr Iwonę Młodkowską-Przepiórowską (Usługi Archeologiczno-Konserwatorskie mgr Iwona Młodkowska-Przepiórowska, Częstochowa). Finansowane przez PSOZ. Drugi sezon badań. Stanowisko położone na piaszczystym wyniesieniu obejmującym krawędź małego ścieku jest niszczone przez dziką piaskownicę. Przebadano brzeg wyrobiska piasku na zachód od wykopów z 1995 r., o powierzchni 0,3 ara.</p> <p>Już na poziomie około 20 cm pod warstwą ściółki leśnej pojawiły się pojedyncze ułamki ceramiki. Występowały one do głębokości około 40 cm w warstwie jednorodnego, żółtego piasku, w której nie stwierdzono śladów obiektów. Dopiero na poziomie 40-45 cm pojawiły się duże ilości skorup, tworzących wyraźne skupiska fragmentów całych naczyń, zwłaszcza garnków. Warstwę tę zinterpretowano jako pierwotną powierzchnię cmentarzyska, nosząca ślady odprawiania obrzędów pogrzebowych bądź zaduszkowych, charakterystycznych dla ludności grupy górnośląsko-malopolskiej kultury łużyckiej. Na poziomie około 70 cm zaobserwowano ślady dwóch jam grobowych. W jednej z nich, owalnej, usytuowanej na osi północny zachód – południowy wschód, w północnej części znaleziono czerpak i gliniane kółeczko z trzema otworami. Druga jama, wyraźnie wyróżniająca się z otoczenia, podłużna, wzdłuż osi południowy zachód – północny wschód sięgająca głębokości 135 cm, zawierała w części północno-wschodniej misę z czerpakiem wewnątrz i garnek. W jej części północno-zachodniej znaleziono drobne fragmenty węgla drzewnych. Odkryte groby są pozostałością pochówków szkieletowych (fragmenty szkieletów nie zachowały się) i świadczą o bardzo małym zagęszczeniu obiektów – prawdopodobnie fragment cmentarzyska objęty badaniami stanowi jego część peryferyjna.</p> <p>Materiały przechowywane są w Muzeum Częstochowskim, dokumentacja w PSOZ w Częstochowie. Wyniki badań zostaną opublikowane w wydawnictwie „Badania archeologiczne na Górnym Śląsku i ziemiach pogranicznych”. Badania będą kontynuowane.</p>
PLEŚNO, st. 2, gm. Gubin, woj. zielonogórskie, AZP 62-7/11	<ul style="list-style-type: none"> • osada kultury łużyckiej (środkowy i późny okres epoki brązu) • osada kultury jastorfskiej (wczesna epoka żelaza) • osada kultury luboszyckiej (okres wpływów rzymskich) <p>Ratownicze badania wykopaliskowe, przeprowadzone w dniach od 27 czerwca do 16 października przez dr. Jarosława Lewczuka (Muzeum Archeologiczne Środkowego Nadodrza w Zielonej Górze z siedzibą w Świdnicy). Finansowane przez Dyрекcję Okręgową Dróg Publicznych w Zielonej Górze i wojewodę zielonogórskiego. Pierwszy sezon badań. Przebadano powierzchnię 0,4 ha.</p> <p>Nie odsłonięto obiektów ani warstwy kulturowej.</p> <p>Dokumentacja przechowywana jest w Muzeum Archeologicznym Środkowego Nadodrza w Zielonej Górze z siedzibą w Świdnicy. Badania zakończono.</p>
PODŁĘŻE, st. 3, gm. Niepołomice, woj. krakowskie, AZP 103-57/6	<ul style="list-style-type: none"> • ślady osadnictwa neolitycznego • osada kultury łużyckiej (V okres epoki brązu – wczesna epoka żelaza) • ślady osadnictwa grupy tynieckiej kultury przeworskiej (młodszy okres przedrzymski) • osada wczesnośredniowieczna (XI-połowa XIII w.) • ślady osadnictwa późnośredniowiecznego • ślady osadnictwa nowożytnego <p>Ratownicze badania wykopaliskowe, przeprowadzone w dniach od 4 do 24 września przez mgr. Kazimierza Regulę (Muzeum Żup Krakowskich Wieliczka). Finansowane przez PSOZ. Czternasty sezon badań. Przebadano powierzchnię 175 m².</p> <p>Stratygrafia przedstawia się następująco: warstwa 1 – humus, 0,25 cm; warstwa 2 – kulturowa; warstwa 3 – piaszczysty calec. Odkryto jamę po słupie kultury łużyckiej oraz obiekt</p>

współczesny (stanowisko artyleryjskie z czasów II wojny światowej). Pozyskano stosunkowo dużo ułamków naczyń kultury łużyckiej oraz wczesnośredniowiecznych, 3 rozcieracze z piaskowca i żelazny gwóźdź z dużą, płaską główką.

Materiały i dokumentacja przechowywane są w Muzeum Żup Krakowskich Wieliczka. Wyniki badań zostaną opublikowane w „Studiach i Materiałach do Dziejów Żup Solnych w Polsce”, t. XX, 1998. Badania zakończono.

PODŁĘŻE, st. 4,
gm. Niepolomice,
woj. krakowskie,
AZP 103-58/38

- cmentarzysko ciałopalne kultury łużyckiej (V okres epoki brązu – wczesna epoka żelaza)

Ratownicze badania wykopaliskowe, przeprowadzone w dniach od 4 do 24 września przez mgr. Kazimierza Regulę (Muzeum Żup Krakowskich Wieliczka). Finansowane przez Muzeum Żup Krakowskich Wieliczka. Szósty sezon badań. Przebadano powierzchnię 50 m².

Groby występowały na poziomie 95–136 cm od powierzchni gruntu, w obrębie piaszczystego calca. Jamy grobowe miały kształt owalny lub kolisty, ich dna zanikały na głębokości od 130 do 185 cm. Wyróżniono dwa rodzaje grobów: a) jamowe ciałopalne bezpopielnicowe, ze szczątkami spalonych kości złożonymi poza naczyniem i b) jamowe symboliczne, bez spalonych kości. Wyposażenie składało się z płacka glinianego, naczynia jajowatego, misy lub miseczki profilowanej i czerpaka uchatego, przy czym w grobach znajdowano od jednego do czterech naczyń z tego zestawu. W obrębie stanowiska natrafiono też na znalezisko gromadne (żelazny półkosek, długi żelazny toporek i mały kilof) z okresu wczesnego średniowiecza, datowane na XI–połowę XIII w.

Materiały i dokumentacja przechowywane są w Muzeum Żup Krakowskich Wieliczka. Wyniki badań zostaną opublikowane w „Studiach i Materiałach do Dziejów Żup Solnych w Polsce”, t. XX, 1998. Badania będą kontynuowane.

POPLAWY, st. 14,
gm. Brańsk.
woj. białostockie,
AZP 46-84/77

- osada kultury łużyckiej (późna epoka brązu – wczesna epoka żelaza)
- osada wczesnośredniowieczna (XII–XIII w.)

Ratownicze badania wykopaliskowe, przeprowadzone w dniach od 18 czerwca do 2 lipca przez mgr. Jerzego Maciejczuka (Muzeum Okręgowe w Białymstoku). Finansowane przez PSOZ. Pierwszy sezon badań. Stanowisko położone na stoku doliny Nurca, około 900 m na zachód od koryta rzeki i około 2 km na południowy wschód od grodziska w Brańsku, jest częściowo zniszczone przez eksploatację piasku do celów budowlanych. Wykop zlokalizowano na wschód od piasznicy, w miejscu planowanej dalszej wybiórki piasku. Przebadano powierzchnię 75 m².

W warstwie kulturowej o miąższości dochodzącej do 110 cm znaleziono materiały ceramiczne (76 fragmentów), które można łączyć z kulturą łużycką. Ceramika była silnie rozdrobniona i nie tworzyła wyraźnych skupisk. Na głębokości około 60 cm od powierzchni, w części północnej wykopu, natrafiono na częściowo zniszczony wkopem fragment półziemianki z paleniskiem. Wewnątrz obiektu znaleziono 135 fragmentów ceramiki datowanej na XII–XIII w. Poza tym w części południowej wykopu natrafiono na 3 niewielkie jamy, nie zawierające żadnego materiału datującego.

Materiały i dokumentacja przechowywane są w Muzeum Okręgowym w Białymstoku. Badania nie będą kontynuowane.

Poznań, Wzgórze Św. Wojciecha

patrz: późne średniowiecze

PUCK, st. 15,
gm. loco,
woj. gdańskie,
AZP 4-42/17

- ślady osadnictwa neolitycznego
- osada z przełomu epoki brązu i wczesnej epoki żelaza

Ratownicze, przedinwestycyjne badania wykopaliskowe, przeprowadzone w czerwcu przez mgr. Danutę Król (Muzeum Archeologiczne w Gdańsku). Finansowane przez parafię katolicką p.w. św. Piotra i Pawła w Pucku. Pierwszy sezon badań. Przebadano powierzchnię 2500 m².

Odsłonięto łącznie 32 obiekty, w tym 20 palenisk, 10 jam zasobowych i odpadkowych oraz 2 obiekty mieszkalne. Wszystkie obiekty zalegały bezpośrednio pod 20-centymetrową warstwą humusu, na poziomie gliny. Paleniska miały od 60 do 80 centymetrów średnicy. Obiekty mieszkalne – szałas, zarejestrowano bezpośrednio pod humusem, na podstawie zachowanych śladów słupów występujących na planie owalu. Średnice szalásów miały 2,5/2 m